Під сивим волоссям, неначе під снігом, – тепло.
Я постарію різко.
Ну так – ніби зовсім вмру.
І море нічне затопить душі півстепу.
Безкора калина вислизне з мокрих рук.

Я постарію різко.
Ну так – ніби зовсім мертвий.
І друзі не встигнуть позаздрити, а чи допомогти.
Але збаламучена доля гратиме в карти вперто.
Смерть програватиме.
Плакатимуть чорти.

І море нічне затопить душі півстепу,
Холодним кипінням зоставшись на самоті.
Під сивим волоссям, неначе під снігом, – тепло.
Безкора калина...
Безрука Венери тінь.